

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Vladimíra Čermáka a přísedících Mgr. Aleny Smutkové a Bc. Kateřiny Tisoňové v hlavním líčení konaném dne [datum]

takto:

Podle § 226 písmeno b) trestního řádu, z důvodu § 29 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovaná [celé jméno obžalované], [datum narození] v [okres], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa obžalované],

zprošťuje obžaloby

státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v [okres] ze dne 10. 9. 2020, sp. zn. 1 ZT 192/2020, pro skutek spočívající v tom, že

dne [datum] kolem 21:00 hodin v [anonymizováno] [číslo] okres [okres], v pohostinství [příjmení], jako obsluha u barového pultu, po předchozí slovní výměně s [jméno] [příjmení] a vzájemném popotahování, které chtěl ukončit přítomný [celé jméno poškozeného] a obě rozdělit, uchopila pivní sklenici tzv. výšku o objemu 0,5 litru a hmotnosti 386 gramů, touto udeřila poškozeného [jméno] [příjmení] do hlavy takovým způsobem, že se sklenice rozbila, poškozený utrpěl tržnou ránu levého víčka v délce 3 cm a tržnou ránu levého ucha, kdy tato zranění s průměrnou dobou léčení 10 dnů poškozeného výraznějším způsobem neomezovala v běžném způsobu života, avšak s přihlédnutím k okolnostem útoku, místu zásahu i užitému předmětu mohla poškozenému způsobit i hluboké rány pronikající do hloubi očních se ztrátovým poraněním oka, případně mozku a rovněž i protětí cévních a nervových svazků na tvářích a krku se vznikem krvácivého šoku, kdy k těmto následkům nedošlo pouze shodou okolností,

tedy

dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobila těžkou újmu na zdraví, v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž měla spáchat

pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odstavec 1 k § 145 odstavec 1 trestního zákoníku,

poněvadž čin není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v [okres] dne [datum] u Okresního soudu v Bruntále podala obžalobu na v té době obviněnou [celé jméno obžalované] pro pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odstavec 1 k § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, jehož se měla dopustit tím, že dne [datum] kolem 21:00 hodin v [anonymizováno] [číslo] okres [okres], v pohostinství [příjmení], jako obsluha u barového pultu, po předchozí slovní výměně s [jméno] [příjmení] a vzájemném popotahování, které chtěl ukončit přítomný [celé jméno poškozeného] a obě rozdělít, uchopila pivní sklenici tzv. výšku o objemu 0,5 litru a hmotnosti 386 gramů, touto udeřila poškozeného [jméno] [příjmení] do hlavy takovým způsobem, že se sklenice rozbila, poškozený utrpěl tržnou ránu levého víčka v délce 3 cm a tržnou ránu levého ucha, kdy tato zranění s průměrnou dobou léčení 10 dnů poškozeného výraznějším způsobem neomezovala v běžném způsobu života, avšak s přihlédnutím k okolnostem útoku, místu zásahu i užitému předmětu mohla poškozenému způsobit i hluboké rány pronikající do hloubi očí se ztrátovým poraněním oka, případně mozku a rovněž i protěti cévních a nervových svazků na tvářích a krku se vznikem krvácivého šoku, kdy k těmto následkům nedošlo pouze shodou okolností.

2. V průběhu hlavního líčení, které bylo konáno ve dnech [datum] a [datum] soud vyslechl zejména obžalovanou [celé jméno obžalované], dále svědky [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], podle § 211 odstavec 5 trestního řádu přečetl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vypracovaný znalkyní [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D. a podle § 213 odstavec 1 trestního řádu předložil stranám k nahlédnutí pracovní hodnocení, opis z evidence přestupků, zprávu z místa bydliště, opis rejstříku trestů, lékařské zprávy, protokol o ohledání místa činu a fotodokumentaci a dospěl k závěru, že je nutno rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

3. Obžalovaná zejména uvedla, že se cítí nevinnou, poněvadž ji napadla paní [příjmení]. [příjmení] [příjmení] do hospody [příjmení] přišla po výstupu na [příjmení] [příjmení] a byla již v podnapilém stavu. Následně v hospodě pokračovala v popíjení alkoholu, a to společně s panem [příjmení] a panem [celé jméno poškozeného]. V hospodě nakonec zůstali pouze pan [celé jméno poškozeného], paní [příjmení] a pan [příjmení]. Posléze je obžalovaná vyzvala, aby hospodu opustili s tím, že již chce jít domů. Pan [celé jméno poškozeného] odešel, paní [příjmení] se však začala s obžalovanou hádat. Poté jí obžalovaná řekla, že je opilá a nemá s ní co řešit. Proto obžalovaná v hospodě zhasla světlo a zůstalo svítit světlo pouze na chodbě, aby ostatní mohli odejít. V důsledku toho začala paní [příjmení] na obžalovanou křičet, že si nemůže dovolit zhasnout v hospodě, když jsou zde ještě hosté. Poté paní [příjmení] začala po obžalované vulgárně křičet, přiběhla za pult, kde se obžalovaná nacházela a začala obžalovanou bít, a to tak, že jí dávala facky. Když se obžalovaná vzpamatovala, všimla si, že [jméno] [příjmení] se snažil paní [příjmení] odtáhnout. Tato však stále fyzicky obžalovanou napadala. V té chvíli také obžalovaná dala facku paní [příjmení]. Následně za bar přišel také pan [celé jméno poškozeného] a viděl, jak obžalovaná dala facku paní [příjmení]. Přišel za bar a chytl obžalovanou pod krkem a tlačil ji směrem ke sklenicím. Přitom obžalovanou stále držel a fakticky ji škrtil. Když obžalovaná již nemohla dýchat, tak nad hlavou nahmatala sklenici a touto udeřila pana [příjmení], a to z toho důvodu, aby ji pustil a ona mohla dýchat. Po úderu pan [celé jméno poškozeného] odešel pryč, pan [příjmení] šel za ním. [příjmení] [příjmení] dále obžalovanou napadala a táhla ji do kuchyně, přičemž ji držela za vlasy. Rovněž ji stále fyzicky napadala. Posléze paní [příjmení] [jméno] [příjmení] z kuchyně odtáhl. Následně obžalovaná ihned zavolala majiteli hospody. Tento také posléze do hospody přišel.

Pomohl obžalované uklízet střepy, které zde zůstaly od rozbité sklenice. Obžalovaná dodala, že pana [příjmení] praštit nechtěla, ale bylo to v sebeobraně, protože již nemohla dýchat a on ji stále škrtil. Nahmatala první věc, která byla v dosahu, přičemž to byla sklenice.

4. Obžalovaná dále uvedla, že po napadení měla ruku v dlaze, měla dva naražené prsty. Byla na ošetření v [obec] na chirurgii, a to 2. 1., tedy den nato. Na ošetření jela proto, že ji bolela ruka, přičemž při vyšetření byla na rentgenu a bylo zjištěno, že má naražené dva prsty. Ruku měla poté v dlaze deset nebo čtrnáct dní. Šlo o pravou ruku, a jelikož je pravačka, nemohla nic dělat.

5. Obžalovaná dále uvedla, že paní [příjmení] i pana [příjmení] zná, v minulosti se stýkali, byli přátelé. Doplnila, že poté co byla napadena, všichni následně odešli ještě dál požívat alkohol. Pokud jde o majitele hospody, jmenuje se [jméno] [příjmení]. Tento když do hospody přišel, byla tam již sama obžalovaná, protože ostatní odešli. Poté se ještě do hospody vrátila paní [příjmení] s tím, že se jí ztratil telefon. [jméno] [příjmení] sám vyzval paní [příjmení], aby odešla s tím, že pokud se telefon najde, tak jí ho donese. [příjmení] [příjmení] poté odešla. Obžalovaná rovněž doplnila, že veškerý incident na policii nahlásila osobně, a to s ohledem na své napadení. [příjmení] [příjmení] byla napadena bezdůvodně, navíc jí tato vyhrožovala, že jí podpálí dům a zničí auto. Z paní [příjmení] měla strach. Po incidentu asi půl roku na svůj dům nejela a to z důvodu obav před paní [příjmení].

6. K napadení pana [příjmení] obžalovaná dále konkretizovala, že tohoto udeřila sklenicí, nemohla již dýchat, proto nějakým způsobem poškozeného udeřila a to hlavně proto, aby ji nechal na pokoji. Poškozený stál před ní a škrtil ji. Takto se dostali ke skřini se sklenicemi, přičemž obžalovaná jednu nahmatala a touto poškozeného udeřila. Zcela závěrem své výpovědi obžalovaná uvedla, že o napadení se svěřila svému příteli.

7. Svědek [jméno] [příjmení] potvrdil, že mu předmětného dne volala obžalovaná s tím, že v pohostinství došlo k nějakému napadení nebo konfliktu. Tato brečela do telefonu, a proto se do pohostinství dostavil. Poté co se dostavil do pohostinství, obžalovaná brečela a uváděla, že došlo k napadení místními obyvateli. Měla pohmožděný prst. Proto ji uklidnil a pomohl jí s uklidem. Posléze se ještě stavila paní [příjmení] a hledala svůj telefon. Když se jí svědek zeptal, co se stalo, tvrdila mu, že nic. Nakonec se domluvili, že věc budou řešit až druhý den. Svědek dále uvedl, že když přišel do hospody, byly zde rozbity nějaké láhve, střepy se nacházely v části, kam může pouze obsluha. Tyto střepy se nacházely ze zadní části baru, tedy za barem, kde stojí obsluha a kam nechodí konzumenti. Dále uvedl, že obžalovaná měla pohmožděné prsty, možná i pořezané. Stěžovala si také na bolesti krku. Svědkovi sdělila, že jeden z místních ji držel pod krkem. Uvedla, že to byl pan [celé jméno poškozeného].

8. Svědek [jméno] [příjmení] dále vypověděl, že když z pohostinství odcházel, byli zde jak pan [celé jméno poškozeného], paní [příjmení], tak také pan [příjmení] Tito požívali alkohol. Když odcházel, byli již mírně podnapilí. Sám odcházel kolem páté nebo šesté hodiny.

9. K místu samotnému svědek sdělil, že regál se sklenicemi je umístěn za barem, přičemž z pohledu před barem se tento regál nachází za barem v pravé části. Pokud obsluha stojí za pípou, tento má po levé ruce. [příjmení] je dlouhý asi tři metry. Pokladna je pod policemi, na kterých se nacházely sklenice. Vstup za bar je na druhé straně proti sklenicím. Když někdo vejde za bar, aby se dostal ke kase, musí ujít asi dva až dva a půl metru.

10. Závěrem svědek doplnil, že neví, že by se snažila obžalovaná někoho ovlivňovat. Sám se dozvěděl o tom, že věc řeší policie až s odstupem několika měsíců.

11. Svědek [jméno] [příjmení], přítel obžalované, potvrdil, že ví o napadení obžalované v hospodě, přičemž toto ví právě od obžalované. Došlo k napadení obžalované paní [příjmení], kterou následně odtáhl pan [příjmení]. Obžalovaná přitom dala facku paní [příjmení], což viděl pan [celé jméno poškozeného], proto skočil za bar, chytl obžalovanou pod krk a přitlačil ji ke zdi, kde poté obžalovaná vzala sklenici, kterou praštila pana [příjmení] po hlavě. Svědek dále uvedl, že

obžalovaná v době, kdy přišla domů, byla vystrašená a bolela ji ruka. Tuto měla poškrábanou od střepů. Měla také začervenání pod krkem. Hlavně ji však bolela ruka. Druhý den proto jela na ošetření do [obec] a dostala dlahu.

12. Svědek [celé jméno poškozeného] uvedl, že byl v hospodě a popíjel pivo. Pak došlo k nějakým hádkám, pokřikování, proto se snažil od sebe dostat obžalovanou a paní [příjmení]. Přitom byl udeřen sklenicí. Dále uvedl, že obě se strkaly, proto je chtěl od sebe oddělit. Zejména chtěl odtáhnout paní [příjmení]. Žádnou z nich však nadržel. Posunul pouze paní [příjmení]. Posléze byl udeřen sklenicí, a to obžalovanou. Šlo o pивní sklenici. Před úderem se sklenice nacházela někde nahoře. Obžalovaná a paní [příjmení] si předtím nedaly facku. K incidentu došlo za barem. Svědek připustil, že vypil alkohol, nebyl však podnapilý. Rovněž tak paní [příjmení] vypila alkohol, ale působilo to na ni asi normálně. Pokud jde o vznik hádky, k této došlo nejspíš kvůli cigaretám. Svědek zejména uvedl, že není pravda to, co říká obžalovaná, tedy že by ji držel pod krkem a že by nemohla pořádně dýchat. Zopakoval, že byl udeřen sklenicí, přičemž při úderu se sklenice rozbila. Později mu tekla krev. Měl zranění na obočí a na uchu. Na ošetření nikde nebyl a nijak se neléčil. V té době pracoval, v práci ho to neomezovalo. Svědek také doplnil, že v hospodě byl v té době ještě pan [příjmení].

13. K dotazu státní zástupkyně svědek uvedl, že odtáhl paní [příjmení] dál, posunul ji bokem. V té chvíli stála paní [příjmení] a obžalovaná k sobě obličejem. Dodal, že neví, jak byl udeřen. Dále svědek svoji výpověď doplnil tak, že v době, kdy dostal sklenicí, stál za paní [příjmení]. Když stál za paní [příjmení], oddělal ji rukou a přitom dostal úder. K tomu všemu došlo za barem. Pan [anonymizováno] tam někde stál. Po předstření výpovědi svědek uvedl, že asi to bylo tak, že byli všichni tři za barem.

14. Poté co obžalovaná zopakovala svoji výpověď týkající se napadení samotného, svědek uvedl, že ji neškrtil a setrval na své výpovědi.

15. Svědkyně [jméno] [příjmení] potvrdila, že došlo k hádce s obžalovanou a to proto, že tato připisovala cigarety na lístek, které odebíral její syn. Svědkyně proto do obžalované žduchla. Zastal se jí pan [celé jméno poškozeného] a obžalovaná mu rozbila sklenici o hlavu. K tomuto došlo za pultem. Stáli na rohu baru, a když se poté začaly hádat, tak do obžalované žduchla. K žádnému jinému napadení ze strany [jméno] [příjmení] vůči obžalované nedošlo. Pan [celé jméno poškozeného] na obžalovanou zarval, aby se uklidnila a ona ho udeřila sklenicí do hlavy. Sklenice, kterou obžalovaná použila, byla za ní, stála na polici. Po úderu pan [celé jméno poškozeného] krvácel, proto ho ošetřili a odešli do klubovny. Poté se ještě svědkyně vrátila pro mobilní telefon, poněvadž tento zapoměla na parapetu. Svědkyně připustila také to, že požívala alkohol, šlo o slivovici a v hospodě měla dvě piva. Rovněž pan [celé jméno poškozeného] požíval alkohol, šlo o nějaká piva a někdo také objednal, „panáka“. Svědkyně také připustila, že po incidentu poslala obžalované sms zprávu. Bylo to proto, že byla na ni našťvaná. Když z hospody odcházeli, obžalovaná neměla žádné zranění. Obžalovaná však ostatním sdělila, že zavolá policii.

16. Svědkyně dále uvedla, že pan [celé jméno poškozeného] obžalovanou neškrtil. To ví jistě. Dodala, že prostor za barem je malý, přičemž svědkyně stála jako první, pan [celé jméno poškozeného] stál kousek za ní a obžalovaná byla u sklenic na pivo. Dále však uvedla, že ve chvíli, kdy pan [celé jméno poškozeného] „vystartoval“ na obžalovanou, aby se zklidnila, tak se k ní přiblížil a ona ho udeřila sklenicí. Svědkyně připustila, že všichni byli v prostoru za barem. Sklenice na pivo byly na policích, a to úplně vzadu. Takto byli až u skříně, kde jsou police se sklenicemi. Nikdo nikoho nadržel. Svědkyně dále uvedla, že nikdo nikoho neudeřil, obžalovanou pouze žduchla. [jméno] obžalovaná jí facku nedala. Dále konkretizovala, že když obžalovanou žduchla, žduchnutí nebylo moc silné. Po žduchnutí obžalovaná trošku zavravorala, avšak nespadla a do ničeho nenarazila. Žádného zranění u obžalované si nevšimla. Svědkyně také doplnila, že pan [celé jméno poškozeného] nechytil jak svědkyni, tak obžalovanou. Následně uvedla, že pan [celé jméno poškozeného] prošel okolo svědkyně, poněvadž za barem bylo dost místa. [jméno] také viděla, jak

obžalovaná bere sklenici do ruky. Na závěr svědkyně uvedla, že ví o tom, že obžalovaná ve vesnici obcházela lidi a tyto nabádala, aby vypovídali v její prospěch. Po připomínkách obžalované svědkyně uvedla, že pan [celé jméno poškozeného] ji nedržel pod krkem a nedošlo k žádným fackám.

17. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že v hospodě došlo k nějaké hádce, a to obžalované s jeho tetou [jméno] [příjmení]. Nejdřív se hádaly, poté se začaly požduchovat a pak to skončilo sklínkou rozbitou o hlavu pana [příjmení]. K hádce došlo u baru. Pokud jde o rozbitou sklenici, k tomuto došlo, když byly již za barem. Za barem byli asi všichni, přičemž svědek se snažil svoji tetu, tedy [jméno] [příjmení] chytit s tím, ať jde pryč. Pan [celé jméno poškozeného] tam stál, ale nic nedělal. Svědek dále uvedl, že byl za barem proto, že držel svoji tetu. Tuto držel proto, aby k něčemu nedošlo. Viděl přitom, že paní [celé jméno obžalované], tedy obžalovaná udeřila pana [příjmení] sklenicí. Ta sklenice byla nejdříve ve skříni na konci prostoru za barem. Sklenici vzala asi pravou rukou. Sklenici poté rozbila o hlavu pana [příjmení]. Jakým směrem, případně přes koho byl úder veden, neví. Svědek také připustil, že byl podnapilý. Sám s obžalovanou žádné problémy neměl. Dále uvedl, že jak pan [celé jméno poškozeného], tak také jeho teta [jméno] [příjmení] byli podnapilí. Doplnil, že neviděl žádné facky. Po incidentu se přemístili do klubovny v [anonymizováno] a tam panu [celé jméno poškozeného] ránu vyčistili a zalepili. Svědek dále uvedl, že neví přesně, jak to se sklenicí bylo, pan [celé jméno poškozeného] stál za ním. Nejbliž k obžalované byla paní [příjmení], pan [celé jméno poškozeného] byl víceméně nejdál. Doplnil, že před obžalovanou stála paní [příjmení], za paní [příjmení] stál svědek a pan [celé jméno poškozeného] stál vedle svědka. Pan [celé jméno poškozeného] stál po jeho pravé ruce, tedy po levé ruce obžalované. Jak dosáhla sklenicí na pana [příjmení], neví. Neví také, jak tuto sklenici uchopila a jestli se pro ni musela obrátit. Po námitkách obžalované svědek uvedl, že pan [celé jméno poškozeného] měl rozbité čelo a proto na něj asi obžalovaná dosáhla.

18. Ve věci, a to již v přípravném řízení, byl také vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vypracovaný znalkyní [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D. a tento byl čten v hlavním líčení za použití § 211 odstavec 5 trestního řádu z trestního spisu na číslech listu 36 až 45. Znalkyně konstatovala, že poškozený [celé jméno poškozeného] utrpěl celkem dvě krvácející ranky, a to na horním víčku levého oka více zevně a v místě odstupu lalůčku levého ucha. Průměrná doba léčení je deset dnů a jde o středně těžké zranění. Znalkyně však zejména konstatovala, že v soudně lékařské praxi každý útok vedený skleněným předmětem proti hlavě, resp. obličejí poškozené osoby (pivní sklenice tzv. výška, objem 0,5 l, hmotnost 386 g) považujeme za dobře způsobilý pro vznik mnohem závažnějších zranění. Při rozbití skleněného předmětu vznikají hluboké rány pronikající do hloubi očí se ztrátovým poraněním oka, mohou také vést k poranění mozku. Na tvářích a krku může způsobit protěti cévních a nervových svazků se vznikem těžkých trvalých následků, u cév se vznikem krvácivého šoku. Pokud nedojde k rozbití sklenice, mohou vzniknout zlomeniny skeletu obličejových kostí, zlomeniny klenby lební se zhmožděním mozku či nitrolebním krvácením. Takto by došlo k poškození důležitého orgánu, případně k delší dobu trvající poruše zdraví. K intenzitě útoku se nelze vyjádřit. V daném případě násilí působilo proti hlavě poškozeného zleva a to do blízkosti levého oka. Zranění tedy mohlo být způsobeno úderem vedeným skleněným předmětem, který se měl v okamžiku dopadu na hlavu poškozeného rozbít. [příjmení] část hlavy poškozeného, tedy oblast levého oka a levého ušního boltce se dostala do kontaktu s ostrou hranou či hrotu použitého předmětu ze skla. V daném případě nelze očekávat žádné trvalé následky, vyjma jizev v místě zhojených ran.

19. Z výpovědi svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jakož i ze znaleckého posudku lze učinit závěr, že bylo poškozenému [celé jméno poškozeného] způsobeno zranění tak, jak vyplývá ze znaleckého posudku. Toto zranění mu bylo způsobeno úderem pivní sklenice, což potvrdila také obžalovaná. Nebyly tedy shledány žádné pochybnosti o tom, jak a jakým předmětem bylo [celé jméno poškozeného] zranění způsobeno. Rovněž tak nelze mít pochybnosti o tom, že s ohledem na předmět útoku, jakož i část těla, kam útok směřoval, tedy hlavu

poškozeného mohlo dojít k podstatně závažnějším zraněním, která by již byla posuzována jako těžká újma na zdraví v souladu s ustanovením § 122 odstavec 2 trestního zákoníku.

20. S ohledem na provedené důkazy, a to jak výpovědi svědků, tak výpověď obžalované, jakož i znalecké závěry by jednání obžalované mohlo být právně kvalifikováno jako pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odstavec 1 k § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, tedy tak jak bylo právně kvalifikováno v podané obžalobě.

21. Soud se však musel zabývat všemi okolnostmi spáchaného činu a musel zejména hodnotit pohnutku obžalované, jakož i to za jakých okolností k samotnému skutku došlo.

22. Nepochybně bylo prokázáno, že došlo k hádce mezi obžalovanou a [jméno] [příjmení]. Z výpovědi samotné svědkyně [jméno] [příjmení], jakož i [jméno] [příjmení] vyplynulo, že všichni přítomní, s výjimkou obžalované, požívali alkohol a požitým alkoholem byli ovlivněni. K hádce mezi [jméno] [příjmení] a obžalovanou došlo u baru, přičemž [jméno] [příjmení] připustila, že obžalovanou odstrčila. Z výpovědí všech svědků lze také učinit závěr, že všichni tři svědci a obžalovaná byli následně v prostoru za barem, a to až u police v zadní části, kde se nacházely pивní sklenice. Z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace vyplývá, že police s pivními sklenicemi se skutečně nachází až v zadní části prostoru za barem, přičemž pod policemi se nachází pokladna. Pokud svědci v zásadě potvrdili, že obžalovaná sklenici vzala z police, nepochybně se tak museli všichni přemístit až do zadní části za barem.

23. Dále však jsou již výpovědi svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] rozporuplné, přičemž každý z nich již situaci popisoval odlišně, a to zejména pokud jde o případné vzájemné napadání obžalované a poškozené, jakož i to, co fakticky za barem dělal svědek [celé jméno poškozeného], případně [příjmení] a na kterých místech se jmenovaní nacházeli, a to zejména ve vztahu k obžalované.

24. Svědek [celé jméno poškozeného] uvedl, že obžalovanou a svědkyni [příjmení] chtěl od sebe rozdělit, chtěl tedy odtáhnout paní [příjmení]. Uvedl však, že žádnou z nich nadržel. Následně však uvedl, že posunul paní [příjmení]. Rovněž uvedl, že obě jmenované si předtím nedaly facku. Rovněž tak uvedl, že vypil pouze tři nebo dvě piva a jednoho „panáka“. Opakovaně svědek uvedl, že paní [příjmení] odtáhl, byť uvedl, že se jí nedotkl. Poté uvedl, že se jí dotkl za rameno. Obžalovaná a paní [příjmení] stály obličeji k sobě. [příjmení] [příjmení] odtáhl z boku, neví už o kolik metrů, poté dostal ránu. Naopak svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že do obžalované žduchla, přitom se jí zastal svědek [celé jméno poškozeného]. K žádnému jinému napadání mezi nimi nedošlo. Svědkyně připustila, že na obžalovanou byla naštvaná, proto jí poslala sms zprávu, jak i vyplývá z fotokopie na čísle listu 100. Svědkyně také uvedla, že svědek [celé jméno poškozeného] stál kousek za ní a obžalovaná byla u sklenic. Poté řekla, že svědek [celé jméno poškozeného] stál za ní, následně uvedla, že stál vedle ní. Potom svědek [celé jméno poškozeného] na obžalovanou, „vystartoval“, přitom se k ní přiblížil a ona ho udeřila sklenicí. Svědek [celé jméno poškozeného] byl asi po levé straně svědkyně [příjmení]. Svědkyně uvedla, a to i v rozporu s tvrzením obžalované, že žádné facky si nedávaly. Uvedla také, že svědek [celé jméno poškozeného] ani obžalovanou ani svědkyni [příjmení] nechytl za ruku v úmyslu je od sebe odtáhnout. Následně uvedla, že svědek [celé jméno poškozeného] mohl kolem svědkyně projít směrem k obžalované. Svědek [jméno] [příjmení] rovněž uvedl, že byli všichni za barem, přitom on chytl svědkyni [příjmení], aby odtud odešla. Za barem byl také pan [celé jméno poškozeného], který nic nedělal. Svědek uvedl, že držel svědkyni [příjmení], nechtěl, aby došlo k potyčce. Viděl obžalovanou, jak vzala sklenici, která byla ve skříní na konci prostoru za barem. Stála levou rukou ke skříní, sklenici však vzala pravou rukou. Svědek uvedl také to, že obžalovaná se s paní [příjmení] požduchaly, k fackám nedošlo. V rozporu s výpověďmi svědků [příjmení] a [anonymizováno] svědek [příjmení] uvedl, že pan [celé jméno poškozeného] stál za ním. Nejbliž k obžalované byla paní [příjmení], pan [celé jméno poškozeného] byl víceméně nejdál. Poté uvedl, že pan [celé jméno poškozeného] stál vedle něj, stál však nejdál od obžalované. Dodal, že pan [celé jméno poškozeného] stál po pravé ruce svědka a po levé ruce

obžalované. Jak na něj dosáhla sklenicí, neví. Posléze uvedl, a to k připomínce obžalované, že by tato na pana [příjmení] dosáhla, poněvadž nebyl zas tak daleko. Svědek také mimo jiné uvedl, že byl podnapilý a fakticky potvrdil, že alkohol požívali všichni kromě obžalované.

25. Soud s ohledem na výše uvedené rozpory ve výpovědích svědků tyto výpovědi nemohl hodnotit jako zcela objektivní. S ohledem na fotodokumentaci, zejména pokud jde o barovou část a místo za barem v uvedeném pohostinství, je nutno konstatovat, že jde o poměrně úzký prostor a je fakticky nemožné, aby se vedle sebe pohybovaly dvě nebo tři osoby. Až na konci tohoto prostoru v místě pokladny se nachází skříň s policemi, na které jsou pивní sklenice. Prakticky nikdo ze svědků nezpochybnil to, že by se obžalovaná nacházela bezprostředně u této skříně, ze které následně vzala sklenici, což také sama obžalovaná potvrdila. Pokud svědci sdělili, že byli všichni za barem a svědkyně [příjmení] navíc potvrdila, že svědek [celé jméno poškozeného], „vystartoval“ na obžalovanou a obešel svědkyni [příjmení], nepochybně se tak dostal přímo k obžalované a svědci [příjmení] a [příjmení] s ohledem na prostorové možnosti stáli za ním. Pokud tedy obžalovaná, což sama nezpochybnila, vzala pravou rukou z police skleněnou výšku a touto udeřila svědka [příjmení] do hlavy, tento musel stát nepochybně bezprostředně před obžalovanou. Je fakticky vyloučeno, aby stál někdo vedle něho.

26. V uvedené době, tedy v době kdy mělo dojít k jednání obžalované, tato byla fakticky jako obsluha v pohostinství sama a byli zde dále svědci [celé jméno poškozeného], [příjmení] a [příjmení], kteří nepochybně byli ovlivněni alkoholem. Všichni tři přitom byli v prostoru za barem a obžalovaná v důsledku toho ustupovala až ke skříně, ve které jsou pивní sklenice. Takto se nepochybně cítila ohrožena všemi třemi osobami, když již předtím došlo k útoku na obžalovanou ze strany svědkyně [příjmení].

27. Ačkoliv svědci všichni vyloučili, že by svědek [celé jméno poškozeného] chytl pod krkem obžalovanou, tato si bezprostředně poté, co přišel svědek [jméno] [příjmení], stěžovala na to, že byla napadena, měla pohmožděný prst, byla rozrušená a stěžovala si na bolesti krku. Uváděla, že jeden z přítomných ji držel pod krkem. Říkala, že to byl svědek [celé jméno poškozeného]. Toto uváděla bezprostředně poté, co svědek přišel do pohostinství. Také svědek [jméno] [příjmení] potvrdil, že obžalovaná byla napadena paní [příjmení] a poté ji napadl pan [celé jméno poškozeného], a to tak že ji chytl pod krk a přitlačil ji ke zdi. Přitom se obžalovaná mohla pouze natáhnout po sklenici, kterou poté pana [příjmení] praštila do hlavy. Svědek potvrdil, že poté co obžalovaná po incidentu přišla domů, měla začervenale pod krkem.

28. S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že nebyla vyvrácena obhajoba obžalované v tom směru, že ji svědek [celé jméno poškozeného] chytl pod krkem a natlačil ji na skříň s pивními sklenicemi. Obžalovaná, jak sama uvedla, poté pravou rukou vzala sklenici a udeřila jí do hlavy svědka [příjmení], přičemž se nedívala, kam úder směřoval. Bylo však objektivizováno, že ke zranění došlo na levé straně obličeje svědka [příjmení], a to v oblasti obočí a ucha. Lze dovodit, že svědek [celé jméno poškozeného] stál obličejem vůči obžalované a tato ho pravou rukou udeřila sklenicí do levé části obličeje. S ohledem na proporce obžalované a svědka [příjmení] tedy tento musel stát bezprostředně před ní, aby byla obžalovaná schopna ho sklenicí zasáhnout. Jelikož svědka [příjmení] zasáhla do obličejové části z boku, lze fakticky vyloučit, že by po něm sklenici hodila.

29. [jméno] obžalovaná uvedla, že jednání se dopustila proto, že měla obavy o svůj život, když se za bar dostaly tři osoby, které na ni fakticky útočily. Došlo také ke kontaktu, kdy ji svědek [celé jméno poškozeného] chytl pod krkem. Ve chvíli, kdy obžalovaná stála zády ke skříně s pивními sklenicemi, neměla objektivně žádnou jinou možnost se bránit, než použít k útoku to, co měla bezprostředně nejbliž na dosah. To byly právě pивní sklenice.

30. Obžalovaná tak svým jednáním odvracela nebezpečí, které vzniklo útokem směřujícím proti zájmu chráněnému trestním zákoníkem, kterým je zájem na ochraně života a zdraví jednotlivců. Tomu že k útoku vůči obžalované došlo, svědčí mimo jiné i objektivizované zranění obžalované,

kteře utrpěla na pravé ruce tak, jak bylo uvedeno již výše. Minimálně z pohledu obžalované útok svědka [příjmení] vůči ní trval a v dalším pokračování útoku fakticky zabránila úderem svědka [příjmení] pивní sklenici do hlavy. V předmětné věci je také třeba zohlednit to, že s ohledem na fyzické dispozice vůči obžalované fakticky útočil muž, navíc obžalovanou držel pod krkem, přičemž za tímto útočníkem byly další dvě osoby, což v povědomí obžalované podstatně zvyšovalo pocit ohrožení.

31. Podle § 29 odstavec 1 trestního zákoníku, čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákoníkem, není trestným činem.

32. Jak již bylo uvedeno, jednání svědka [příjmení], který útočil na obžalovanou, směřovalo k porušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, a to zejména zájem na ochranu zdraví a života jednotlivců. [příjmení] nesmí být zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Přiměřenost obrany je třeba posuzovat z hlediska subjektivního stavu obránce, tedy tak jak se obránci jevila v době hrozícího nebo trvajícího útoku. Z tohoto pohledu je nutno poukázat na subjektivní zhodnocení situace obžalovanou, která se nacházela v úzkém prostoru za barem, vůči ní se pohybovaly tři osoby, z toho dva muži. Obžalovaná se ocitla v místě, kde se již nemohla bránit jiným způsobem, a proto k obraně použila pивní sklenici. Obranu obžalované tedy nelze posuzovat jako zcela zjevně nepřiměřenou způsobu útoku.

33. Bylo tedy prokázáno, že se defakto stal skutek tak, jak byl popsán v obžalobě, jednání obžalované však bylo nutno s ohledem na ustanovení § 29 odstavec 1 trestního zákoníku posuzovat jako nutnou obranu, a proto skutek není trestným činem.

34. Soud navíc dodává, že obhájce obžalované navrhl, aby byl proveden vyšetřovací pokus na místě samém. Jelikož soud měl k dispozici listinné materiály, a to protokol o ohledání místa činu a fotodokumentaci, považoval tento důkaz za nadbytečný, a proto jej zamítl.

35. Po zvážení všech výše uvedených skutečností proto soud podle § 226 písmeno b) trestního řádu, z důvodu § 29 odstavec 1 trestního zákoníku obžalovanou [celé jméno obžalované] zprostil obžaloby pro shora popsany skutek kvalifikovaný jako pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odstavec 1 k § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, poněvadž čin není trestným činem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patřno, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 20. dubna 2021

Mgr. Vladimír Čermák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová
v z. Jana Hybnarová